

૨૦૮૪૫

બોલતી મેના

—: અથવા —

પ્રજ્યાત ગાયનમાળા.

પ્રકાશક - હક્કર, હરિલાલ અને પ્રાણવાલ, ભુવનેશ્વર.

કાશી - રેડશામ હિન્દુ - મુદ્રા.

કોમલ C-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કવિગણિત વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૮-૪૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ હોલિયલ મેગે

વિષય ૬ - ૨ ફા.

તત્કાલ નવા લોકપ્રિય ગાયનનો સંગ્રહ

બોલતી મેના

અથવા

પ્રખ્યાત ગાયનમાળા.

—છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર—

ઠક્કર હરિલાલ જીવણલાલ

અને

મણીલાલ જીવણલાલ વાળી

બુકશેલર્સ.

કે. સ્ટેશન રોડ, પોલીસ લાઇન્સ સામે, સુરત.

આવૃત્તિ ૨જી

સવન ૧૯૭૯

કોપીરાઈટ.

સને ૧૯૨૩

કૌમત બે આના.

વિધાપાઠ
અમદાવાદ
મેશાલ

આજેન મંગલસંક્રાંતી કાપીરાઈટ સંપ્રદાય મંગલો.

— પાંચ મુંદર ચીત્રો સાથે —

જળ સમાધી - વા :- દેવી શારદા.

એક આદર્શ લલનાની હૃદયભેદક કથા “ હરીગીત છંદમાં ” પતી બકતી એજ આર્થ લલનાનું સર્વસ્વ છે, એ સિદ્ધાંત સચોટ રીતે દર્શાવનારી આ એક સામાજિક વાર્તા છે, કે જેમા એક પીતૃધાતી પતી ખીજી સીના મોહમા પડીને પોતાની સીને ખજરથી ઘાયલ કરી મારી નાખે છે, અને છેવટે ધણી ચત્તો કરવા છતાં પણ ઇચ્છિત વસ્તુ પ્રાપ્ત ન થવાથી છેવટે દૈવ ઇચ્છાથી સુજીવન થયેલ તેની પત્ની શારદા પાસે આત્મકરણ પૂર્વક ક્ષમા માગે છે, સીઓને ખાસ વાચના લાયક છે આજેન મંગલો.

એજ કાગળ, આર્ટ પેપરનું કવર, પૃષ્ઠ સંખ્યા ૮૬
કી. ફક્ત આના આઠ. પોષ્ટેજ અલગ
મળવાનું છે -

ડક્ટર હરિલાલ અને પ્રાણુલાલ બુકરોલર્સ.
રેસીડેન્સ રોડ-મુરત.

આ બુક મુરત ખરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી “ અનાવિષ ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમા રાધુભાઈ લક્ષ્મીભાઈ દેસાઈએ ડક્ટર હરિલાલ જીવણલાલ અને પ્રાણુલાલ જીવણલાલ વળણી, બુકરોલર્સ માટે છાપી અને તેઓએ મુરત રેસીડેન્સ રોડ પોલીસ ઘાટના સામેથી પ્રસિદ્ધ કરી.

બોલતી મેના.

બલીરાબ—

મારી સજની, તું ક્યા રમીઆવી રજની, સાચુ બોલ, બોલ બોલ,
સાચી સેવર, તુ થીંદને આળ મડાવે, કેડા છોડ છોડ, છોડ ?
હમણા માળા ગુથી હતીને, હમણા કેમ કરમાણી.
પરસેવો તને ક્યા વજવો, તારી ભમ્મર ક્યા ભીંખણી—માચુ
કાળો ભમરો શીરપર બેઠો, ઉરાડતો ગબરાણી,
લાપોટો લઇ છુટી ગઈ—મારી, ભમ્મર ત્યા ભીંખણી.—કેડો
કસ્તૂરી તારા અંગે મહેકે, કુસુમ કળીના હારો,
નયન રજા છે નાચી નવેલી, મળીયો કોણુ કમાવે—સાચુ.
અંધ સરોવર નહાવા ગમતી, વાટે મળ્યો એક માણી,
છામ ભરીને મજરા આપ્યા, હુ તો તમથી હારી—કેડો.
રાજ તિલક— રસુછ ગાયન.

ભલક બતાવી પ્યારી મળ્ય કથો ત્હે, સપડાવ્યો નટખટને,
મોહિની ! મોહિની ! મોહિની ! વેચાવ્યા આ મરકટને—ભ
ને છુકમાં બંધા બની, પરનાર પર લલચાય છે,
નિલક તે નિર્લજ્જ બનો, આ હાલમા સપડાય છે,
પ્રથક ગુક, ' કુકકુક, બેટા ચાલ; દુકદુક '
સલામ કર સલામ છે, સલામ છે સલામ છે '
અદરનો બેઠ ભાઈ બેઠ લેલો આમ છે,
મજરી...મજરી...મજરી...ના બમાડ મહારા વટને—ભ

રાજ તિલક—

બની મુખાબની શેઠાણી, હું મોટરમા રૂં,
 તું પહેરે જો આ ખાદી, તો હું કબુલ કરે.
 બનુ પોટણની પટરાણી, રૂં હું મોજ કરે—બનીં.
 ઘોડા માડીઓ મ ગાઉ, વાડી બ મલા અપાઉં,
 ખચ ખાદી તો પહેરાઉ, તને મજરી
 સાડી ફેશનેબલ લાવો, મ્હાર મનહુ મનાઓ—
 વળી એરોપ્લેન મ ગાઓ, આપી વરદી
 હોં અહર સરરર રરરર રરરર જાયરે હું તેમાં રૂં—બનીં.
 પહેરે હોસે હોસે ખાદી, પ્યારી એમા છે આખાદી,
 મજે આજની ને જય ત્હારી સરદી,
 પૂરો મ્હારા અભિલાષ, માનો મ્હારી ફરમાશ
 મ્હાર, દિલકુ બનાવી દીધું દરદી—
 હૈ—યા—મા—નો ચરરર રરરર અરરર રરરર ચાયરે હું કેમ કરે—બનીં.
 અરુણોદય—

દેખોરી એક બાલાજોગી, હાર તેરે માધ આયો હય,
 વ્યાધામર પીતામર સોહે, ગમે નાગ લીપટાયો હય
 ભીક્ષા લેકર આધ નદરાની, શકર શીશ ધુનાયો હય,
 લેઓ ભીક્ષા જોગી જાઓ, આસનપે મેરો બાલ ડરાયો હય,
 ના ચાહાયે તેરી દોલત દુનિયા, ના ચાહાયે તેરી કાચનમાયા—
 અપને ગોપાલકો દર્જન પાઉક, મેરે ગુરુને બતાયો હય,
 લે બાલક આધ નદરાની, અપને ગોઠ બીઠાયો હય.
 સેવા કરી ચ જુમૃત લીનો, શૃંગીનાદ બજાયો હય.

અમરુદ્ધૃત—

રમુજી-ગાયન

આલી આ તે શી ખીમારી ! મદમા માન બૂલાવનારી,
 જાઓ જાઓ ના લગ્નજો, મોલો મોલ શુ અવિચારી !
 સાચુ મોલ કામજુગારી, નમને કેદ ચડ્યો શો કારી !—
 ઉરના ઉછાળા, અવનવા ચાળા, અધીરી બની તુ, પડાવરી ખાળા
 વાતવાતમા છલુક વસી, કયા મધ સરસતા તારી—
 બેઠરદીએ દરદ ન જાણે, પ્રેમની પીડા પ્રેમી પીછાણે,
 સમઝાશે તમને, થતા—કોઈ રસીક પ્રીતમની પ્યારી

અમરુદ્ધૃત—

સ્વર્ગવાસી વીરલાનો, તમે સુણજો સદેશ,
 અખીલ વિશ્વમાહિ, ઉજ્જવળ તમારો આદેશ,
 બૂદ્યા પાવનકર, પૂર્વજનો મમલ ઉદેશ—
 રામ કૃષ્ણના સત્તાન તમે ઠઠાવો, વીર અર્જુનની યાદ કંઈક લાવો,
 બાણ સ્થાપર બીજો દીધેલા ઉપદેશ—
 સ્વાતંત્ર્યતણી ભાવના ખીલાવો, પરત્રતાની બેડીઓ ઢઠાવો,
 દેશ દેશને સુણાવો, (તમે) વિજયના સદેશ—

અમરુદ્ધૃત—

અણુમોલ પળ વીતી જતી, અણુમોલ કા ઉમા રલા,
 એલાણુ શા આપુ હવે, વેચાણુ દીલના થઈ ગયા;
 નીસાનીઓ શાની આપુ હવે સ્થાન !
 આપ પૂઝો દીલને છો દીલના દીવારાન—
 ભાવનાની મહિત તમે સ્નેહથી સ્વીકારી,
 પ્રીતિ પૂજારી તમે બાલા ઉપકારી,
 આજે ઉદય થયો બાણુ-જીવનમા આજે ઉદય થયો બાણુ

લાવહરી—

ગામ, સીંચાનો કનરો.

તારણી તુજથી નથીરે જુદાઈ, અશીવદત્તી સુખ પામુ હું આહી,
વદન મનોહર તારૂં લલિતા, સૌરભ અંગ જલન સુખદાઈ, તારૂણી.
બ્રહ્મી વિક્રમ સ્મિત અતિ વિભ્રમ, નિરખી પ્રિયા બૂલુ સરવેરે કાષ, તા
ત્રણસોને સાઠ ત્યાગી તુજનેરે ચાહું, તુજ વિષ્ણુ મુજ ક્ષણ કલ્પ સમભાઈ. તા

લાવહરી—

રાગ, આશાગોડી.

કામ છે દુષ્ટ વીકારી બહા પ્રભુ' કામ છે દુષ્ટ વીકારી—
દ્રઢ સમાન પતિ અતિ સુદર, અશ્વપાલથી છે ચારી, બહા પ્રભુ કામ છે,
ત્રણસોને ત્યાગી એકનેજ ચાહે, તેના ચિત્તમાં છે જરી છીનાળી, બહા પ્રભુ-
ધીક આઈ તુજને, ધીક તારી બુદ્ધિ, વિપરિત વાત વિચારી, બહા પ્રભુ-
લાવહરી—

ભજન-રાગ, ઝીંઝોટી.

છાડે અભિમાન, માન, અપ્પ તો મનવા મેરા-છાડ
રાજપાટ સમ જુડે જાનો, કયુ તુમ હોત હેરાન,
નારી પ્યારી નહીં હે તેરી, મત કરના શુમાન,—માન
જુહી પ્રીત જમતકી દેખી, મત બૂચે નાદાન,
બાહીર રગ રૂપકું દેખી, મત હોના શુદ્ધાન,—માન
ચલ જગલમે ભેખ ધરેગે, તણ જમત તોડાન,
જમત રવનસે જમત હોજા, શુરસે લેના માન—માન

લાવહરી—

હમ જાતે જંગલકે ખીચ, જુહી હે રાજકી જાજળ,
સાધન અપના છાડકે, ધર મત હોના બેહાત્ર.
હે લખ લાનત ઝોરતકું, મત શુમાના ઉતસે કાલ—હમ
મેહેતર હે અી દીલસે', કબી હોને ઝેરી ખમલ,
અમ રાજ હમ નાહીં કરે, તુ રજ અમ સંખાલ,—હમ.

ભાતહરી—

રામ-લાવણી

ભરથરી બાતા વિચારીને તમે, કરો કુંપરે કોપ,
વણુ અપરાધે, (૨) તમે વડો વચન આરોપ—ભરથરી
છો શીરછત્ર, (૨) નવ લોપુ નીતિ ધર્મ,
બંધુ ખની મમ માત છે, કેમે કર અવિહિતજ કર્મ—ભરથરી
કટુ વચન બાણ, (૨) શીરપર મુકોમા કાપ,
આમળ વાત વિચારતાં, બાધ પામશો પશ્ચાતાપ—ભરથરી
પાડવમા ધર્મ, (૨) જેમ લક્ષ્મણને રઘુવીર,
કનક ભક્તિ તેમ માહરી, નવ જણો બંધુ કથીર—ભરથરી
ગણુ આપ સેવ, (૨) મુક્તિ કાતા મનમાય,
અહા રસ ભોગી બ્રહ્મ થઈ, કયમ પ્રગ્લ વિધયને પાપ—ભરથરી
ભાતહરી—

રામ-લાવણી.

દેખા નહોં કહ્યુ સાર જમતમે, દેખા નહોં કહ્યુ સાર,
મોહ બીસે મત લપટો ચારો, દેખા નહોં કહ્યુ સાર.
ચોદ ચોકડી રાજ મીસે પન, ત્રણુકા નહોં પાર,
ભોમ ભોમતે ઈંદ્ર અપસરા, તુષ્ટી નહિ લગાર (૨) જમતમે
જીકા રમ રૂપમે જુલો, કીડા કરત મગર,
રૂપ વીર્ન બલ નાશ હુવા તમ, નહોં હે અપની નાર (૨) જમતમે
પ્યારી મેરી જાની પીંગલા, હુમ રહો એક તાર,
તોબી હીયા કૃતધ્વી રાની, અશ્વપાલકં ચાર (૨) જમતમે.
અશ્વ જમતમે મેહી લમાશ, હુમ હે અપરપાર,
મેશક ઇસક ત્યામ કરો પ્રમ, ફેર પરતાના ચાર (૨) જમતમે
એહી ભરથરી નાર ભરસે, જુલો હુવા ખુવાર,

એહી બેખસે જમત શીખ હઈ, નવ હુખો સંસાર;
નવ હુખો સંસાર-જમતમે દેખા નહીં કહુ સાર.

લાતુહરી—

રાગ-મરશીયા.

હામ, કેમ આ સહેશે ઉઝેની રડપો, ધણી થઈ છે રાજી માફ રાખો-ટેક.

બાણુ લક્ષ્મ માળવાના છો સ્વામી, કામ કોડીલા રૂપે ન ખામી.

ગીર અંતે બહુન શી જમીરે, હામ કેમ આ—

એક બાણુ કૃષ્ણ તમારી રૂએ, ચદ્રકળા મોઢારા નીર યુએ,

બાપુ મુખે ન આજ કોઈ સુએરે—હામ

મેહેલ મેહેલે લેલાપ છાયો છે, પવન શોકનો સઘળે વાયો છે,

કળકળતા બાઈએને ભાઈએ છે રે—હામ.

ખાધે લટકી શી ભગવી ઝોળી, આબ્યા વજ્ર કયા મેર ઝમોળી,

હામ હઠકામા પ્રગટાવી હોળીરે—હામ

નથી વિક્રમ ભાઈની કંઈ આજ્ઞા, કીધા કરમે એવારે તમાજ્ઞા,

એણે બીજાં જમલ કયાઈ વાર્યારે—હામ.

ધણી નોધારા અમને કરોમા, આવુ અણુધાર્યું પમણુ ભરોમા;

જોગી જીવતા ચિત્તામા ધરોમા રે—હામ.

લાતુહરી— પીંમળા અને ભરથરી, નો સવાહ

ધીક યુવા ધીક યુજને, ધીક કામ વિકારજ,

જેણેરે જુવાવી મને સત્યથી, કર્યા નીચ વિચારજ,

બેખરે ઉતારો રાજ ભરથરી.

ક્ષમા કરોરે રાજ રક હુ, નારી અચાન જાતજ,

અન્ય વખત એવું નહીં કર, લાન્ધા માતને તાતજ;—બેખરે.

કપટ રૂપીરે રાણી પીંમલા, એશુ બોલે વચનજ

રાબરે તબ્બુ તુજ કારણે, જો વિચારીને મનહ;
 બિક્ષા દેને ગેયા પીંગલા....

તુરે ખોટી ને ખોટું રાજ છે, ખોટો મારો સસારહ
 અલખ જમાવુ બન એકલો, જેથી પામુ ઉદ્ધારહ-બિક્ષા.
 * રહોતો રાજ રસોઈ કરે, જમતા નએ સ્વામીનાથહ,
 ક્ષીરે નીપજવું ક્ષણે એકમાં, જમીએ આપણુ સાથહ.-બેખરે
 મદીરે કરાવુ રગ મહેલમાં, રાખુ ગુપ્ત અવાસહ,
 જેમરે જણે નહિ જમતામાં, સાધો જોગ રહી પાસહ.-બેખરે.
 + મહેલરે તારાને રાણી શુ કરે, કેવો ગુપ્ત અવાસહ,
 ક્ષીરે ભોજન તારે રાણી શુ કરે, નથી ભોમની આશહ-બિક્ષા.
 વાસી જગલના જોગી અમે, નહી ગ્રામમાં વાસહ,
 વિપની વેલીથી અળગો રહુ, નહિ નારીનો પાસહ.-બિક્ષા.
 - ભગવા જોઇ રાજ ભરથરી, દાવાનળ દીલ માયહ,
 માઇ કહો ન મારા કથહ, લાગે દેહમાં લાવહ.-બેખરે.
 - વધુરે શુ વડું રાણી પીંગલા, કરે અરે કેટલો ઉચ્ચારહ.
 બધુ જેવોરે બધુ તબ્બો, માર્યો વચનનો મારહ;
 —હવેરે રાજને રાણી શું કરે'.

+ વાહીરે વિધાતા અને શુકની, લખીયા લેખ લલાટહ,
 આનુરે પ્રાચલિત હવે હુ શુ કરે, મારમ આપો પૃથ્વીમાતહ.-બેખરે,
 ત્રણશો નારીરે અન્ન આપની, માલવપતિ મહારાજહ,
 એકને કારણે એને નવ તળે, પાપી પીંગલાને કાળહ.-બેખરે.
 ગોઠ છોડી કે રાણી પીંગલા, પ્રીતે કર સતસમહ,
 સગુરે નથી કોઇ કોઇનુ, આ સંસાર પતમહ.-બિક્ષા.

દેતી હું તો દે મુને, નહિ તો કહું મૃદ લાગજી,
ગૂણ મારારે રાસી મરી, માલી જન જમાતજી—મિલ્યા.
લગતહરી— (રામ-જકાવો સીતમક સમજનાર હું)

પિતાજી આ કોણ તમે શો કર્યો, જોગી વેષ બાપુ, શીદને ધર્યો,
મરી મધ છે માત, વળી જાઓ તાત,
પિતા જોય કોની છે, જોરમાન માત,
ન બાપી કરી બાપુ જાસો નહો,
પિતા પાછળ નહોં જીવુ હું તો સહી,

રા' માંડલીક—

કરીયે ના વિશ્વાસ કામા મામાનો કદી,
મૃગજળ કેરા મોહ, શા લાગ્યા તને માંડલીક,
ઝીરજીવી નથી તારી, અમર નથી કામારે,
ધડી એ ધડી માટે, શું બગાડે મતી ?
બગાડે મતી તુ જ્ઞાને, જુનાગઢ પતી—ધડી
રૂપે ર'જે શું લોભાણો, ભરમે કરતા જુલ,
રૂપે રૂડા રળીયામણા—પણુ એ સ્ત્રીમળાના કુલ-ધડી.

રા' માંડલીક—

કોઈ કહેજો-જોગીડાને, જહને હો રાજ,
મધુવનમા ઝુરે તારી બ્રાહ્મ જોમણુ.
વિરહ આ મારે મળજે, બાપુ નહન વન—મધુ.
એની આખે શ્રાવણુને, ભાદરવો ઝરે,
બાહ્યા રસીયાના રાજે, એ રાતી ૫રે,
જ્ઞાણ અંતરમા હોય તો, દહોજો લોચન—મધુ.

૨૧' માંડણીક—

દિવ્ય દેશ અમ ઉજ્જવળ કરવા, ક્યારે ઉમરી દિવ્ય પ્રભાત' (૨)
અંધકારના વાદળ ભેદી, ચંદ્રકુળ મણી દીન મણીના મુલ્યુ મુલ્યુ બ સી નાદ, (૨)
દેશ દેશની મધુરી મૈયા, દિવ્ય અમારી ભારતભૂમી,
સુર સુનીવર યુગ યુગ પોષાયા, જેનાં ચરણ સરોજ ચૂમિ,
એવી અમ જનની જગ વિખ્યાત, ભારત માત—દિવ્ય.

પુ'ડણીક—

હમણા તો નથી નવરાસ સુરરાજ, અમેા ધડપણુમા ગોવોંદ માયુ,
મરણુ પછીની વાતો કરો છો મોટી, ત્યારે હમણોંશુ પ્હેરવી લ રોટી,
વાત થાય જે ઉધારની તે ખોટી, કેમ સ્થામલાલ સાયુ...ચાર . ધડ૦
હજુ બાધવા છે મારે કમક માળા, હજુ થાવું છે દસ વીસ મીલવાળા,
ધર તાળ કરી કુકવા દીવાળા—કેમ સ્થામલાલ સાયુ ..ચાર ધડ૦
જ્યારે ચાલશે નહીં કાયા હમારી, ત્યારે કામળીશુ કયા આ તમારી,
મળે નારી નંદિ તો રહેજે બહાચારી—કેમ સ્થામલાલ સાયુ'...ચાર-ધડ૦
સ્વદેશ સેવા—

અણી આમ રીસાઇ એ, સમય નીહાળી નાવલીયાની સચે.
પછી આવી મનાવે, ભિન્ન ભિન્ન ભાવે, હજુથી મદનના જગે,
વાહ વાહ સામળ—(પછી)

વહન હસ્તુ કરી ચચળ નયનો, મધુર સ્વઘમરમાળા—
માન મહીં મરહતા-મતાં, હજીએ સ્થામ રસાળા—(એમ હા)—અણી.
કરમરતા જે આવે કંઈ તો, હલગ ભરીયે છેટી,
ખડુ તાણુતા ટુટે (માટે) આવે જમએ ભેટી—અણી

સ્વદેશ સેવા—

અમે સહુ એક ઝાડની ડાળ,
 નથી જુદાઇ અમે સહુ બાઇ, એક માતના બાળ,
 હિંદુસ્તાન છે દેશ અમારો, ભારતી માત અમારી,
 નવ કરીએ તેને માટે આ, જન જમારી પ્યારી—અમે.
 હિંદુ મુસલમાન, પારસી ચાહુદી, ખ્રિસ્તી જાત અનેક,
 જાત જુદી છો રહી અમારી, પણ અંતર છે એક—અમે.

રાજ સલાહ—

રાજ તારા હુમરીઆ પર બોલે ઝીણા મોર,
 મોર જો બોલે પપૈયા બોલે, કોમલ કરે કલસોર (૨).. રાજ.
 આઝમ રાત વીજલડી ચમકે, છાંય છટા શી ધનધોર (૩) .રાજ.
 “કોકિલ કલરવ તું કરી, બળતીને નવ બાળ,”
 “હુ સુતી પિયુ વિરહમાં, હૈંડે હૈંડે જવાળ ”
 બાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર તુ મારા ચિતહાનો મોર રાજ.

રાજ સલાહ—

નારી વેશે નાથ તમારા રૂપ રૂપ સોહાય,
 રૂપ સોહાય જોતા લલના લજવાય નારી
 લટકે મટકે જ્યાં ચાલો, નખરે જ્યાં નચન નચાવો.
 લયકે કમર લચમણ જામ હાથ ... નારી
 ગમા રંઠ આને કેવી ? હઠમા શી દહાણુ લેવી ?
 હઠથી હમેશા હાંસી થાય, થાય, થાય... ..નારી.

મીનળ-મુળલ—

અમર રહો અમ અમરપુરી સમ, નદનવન વાડી, આ ગુજરાતની વાડી.
કૃષ્ણચંદ્રના બસી નાદમા, ગીરા ગુર્જરી ડોલે,
જેના સતાનો ઉચ્ચારો, વેદ મત્રના બોલે,
દેવતરૂં ગુજરાત જગતનું, બાન કરાવે બલકર્મનું.
જેના પાને પાને લખાયા, કર્મચોગના લેખ
' અહીંસા પરમેષ્વરમ્ ' આપણું, જીવનમુત્ર છે એક-આ ગુજરાત

મીનલ-મુળલ—

અમારી કુલવાડીમા રાજ રહો અતિથી અમારી તે મણી તમારી—
અમારી કુલવાડીમા દયાના કુવારા
અમારી કુલવાડીમા પ્રેમનાજ કયારા '
રસવાળી, રસાળી, લલીત હુ કવાળી—અમારી
અમારી કુલવાડીનું મધુર આ પખી,
સ્વતત્રતા નિર્દોષતા, મૃદુતાનું સગી
એના દોષને વિસરજો, તમ હૃદય સ્થાન દેજો એજ માગણી અમારી-અમારી.

મીનળ-મુળલ—

માન પાન દામ અને ખોટા દમામની, મોહિતી ઉપર મન મોહું,
હવેથી લેવામાં ગુજરાત ખોલું.
માન પાન દામથી આબ્યા પ્રકાશમા, છાપામાં નામ અમે જોયું
જાણ્યા છતાં તમે પડતા કુવામા, આતે તયારો મોહ કેવો,
મરકા વીના ન બોલાવે કોઈપણ, આ છે જમાનો એવો.
પરતત્ર એવા ચવાની જરૂર શી ? કારણ દરમારમા પહેલી છે પુરશી
ધરીએ અમલ કરીએ કુકમ, દોડાવીએ ટમટમ,
બસ દમ, બસ દમ, બસ દમ, દમ, દમ, બસ દમ,
કપાળે આખોનું કાળજી લોલું.—હવેથી.

સંસાર નૌકા—

સ્નેહ ભીની તે ક્યો છે દાર, એ મુનમની સ્નેહને રસીકાર,
તુ રઢીયાળી, રાધા ખ્યારી, કાન' કુવર હુ કાળો,
તન સરીતામા સ્નાન કરાવી, દેહ સરળ કર મારો.
ભાન સાન જુલો શુ બેઠા, મતી અઠ કયા મારી,
ઉપદેશક મહ આપ બનો છો, આવા અત્યાચારી—
તપ બળ માર અર્પણુ તુજ પર, તન મન નાખુ વારી,
શ્વત હૃદય માફ કરવાથી, મોક્ષ મતી છે તારી
ધરમી મહને અધર્મ કરતા હર હથરનો ધારો,
નર્કના કીડા ધર્મના ભક્ષક, ધીક ધીક છે જન્મારો.

અમૃતજોનાં બંધન—

ધેરા નયન નચાવત પ્રાણ, સ્વામલા તરલા,
શરમાળા કામણુ કરનારા, ન્યારા એ નવલા.
લોહચુબક પાન, સુમાન મહવાલા—ધેરા.
નીરજા તીરોનો માર, તુર્યા હૃદયના તાર,
દિલ્લસ વિધી બય કટાર, એ તેનોની અમીપાર, ઝીલો તેહથી રસીકા—રેરા.
અમૃતજોનાં બંધન—

પ્રીતિરસ જ્યાં ઉભરાય, ને અકળાય અલમેલી,
મધુરા શા નેન નચાવી, હુ જોળીને ભરમાવી.
ખગ્વસ તે કાંધી કામ, જે તલસામ રસવેલી,
મચને, મને બાધી, દબે શરમાવે,
રસનાં ઝરણા રસતંત્ર અજળ ઉભરાવે,
હર ધડક ધડક અની શામ, મન સુખાય મહ-મેલી.

અબળોના બંધન—

મીઠી મીઠી મુરલી, બહારી મે મુરલી, પ્યારો કનૈયો બળવે !
મીઠી મીઠી શી વાતો સુણાવે ! જોરી મહીવારી નૈયા નચાવે !
દિલ જ્વાને કુમારા લખવે ? દેયા રસીલા છુપાવે—મીઠી
હું તો અબળુ, હમારો કહાન, ફસાણી, અબળણી, દીવાની,
ધવાણી, અમારી જીવાની, પ્યારી પ્યારી ખતિયા, હલકાતી ખતિયા,
હુચ્ચો બનાવે મનાવે, ખટાવે, બસી બળવી બૂલાવે—મીઠી.

ભાગ્યોદય—

મૂવા લોહો બને દહાડે છાંટે અનાડી,
જૂએ નદદ ચાઈ આખ કરી બાડી—મૂવા.
હોય વરસ ખારનો, કે સાઠના સુખારનો,
હોય બપ્પો મોઝી, હજમ કે કુમારનો—મૂવા.
મૂખના બોખારથી, આંખના ચલકારથી,
સાન કરી બોલાવે આન જેવા પ્યારથી. ધીમેથી બેંચતા સાડી—મૂવા.

ભાગ્યોદય—

મને વરવાની આજખા, જોને વર પેલા સલામો બરી રલા-મને.
જોબનનો નવરંમ ચક્રમે. તને અંબઅંમે સખી,
ખીસુ અતુપમ રૂપ મનોહર—પેલા સલામો.
મીઠા સુણાવે ગીત ફામલુ જો પ્રેમનાં, જૂમારો મોકલે વસંત આ.
બને રસીકવર બાઈ મલ્યા તને. બોલો કાકંબને ?
વરને વસંતને ? બેલાવશે તને—પેલા સલામો.
હુચ્ચો ખવન મારે અંમે લખટામ છે, બપ્પો આ કંઈક કહી જમ છે,
મીઠા બલ્યા છે બેઠેલારી મીઠાજ્યા, રસના હરવાસખ,
આકુંના પાજ્યા, બેલે મિલાસખ—પેલા સલામો.

ભાગ્યોદય—

ઝોર્જીતા કુસુમ બાણ મારી ઝો પ્યારી, રંગીસો કહાન કયા ગયો ?
મીઠા બોલ બોલી ફસાવી છપ્પીસો કાન કયા ગયો ? હુ હુ હુ અકેલી મનમા,
અરે હા, છુપાયો કયા લાડીસો ?—ઝોર્જીતા
મટુકી લઇ હુ તો મધતી મહી વેચવાને, છુટી લીધી નહલાસે,
છુસેલી ફસેલી, યે ઘેની છળેલી, ખતાવો રસીનો કયા લાડીસો ?—ઝોર્જીતા

એ'માં શુ ?—

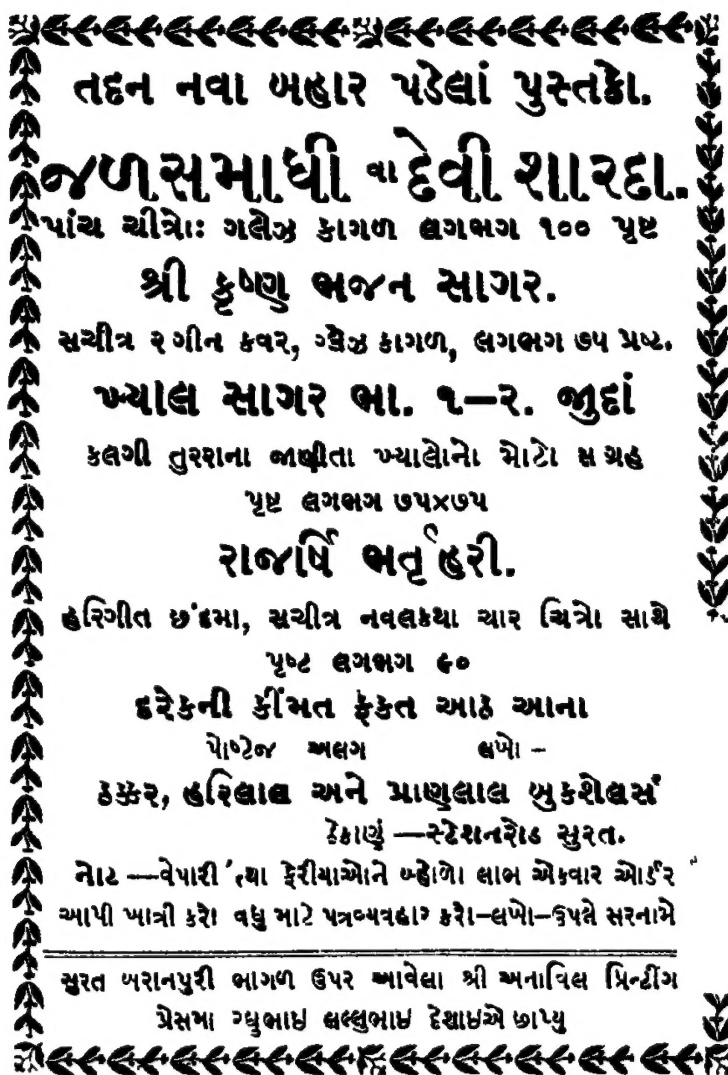
છે સમજ સમય બળવાન, ફેરવે ફેશનનું એ સુકાન—હે
કસકસતી કચુડીની તો, પ્રમદાએ કરી છુસ બાંધ,
પારસી જેવા પોલકા, ત્યા તો અબ્યા ફેશનમાય
ટકાઉ રેશમી સાડી સુન્દર, બોયકોટ થઇ ત્યાય,
સીફ્ટિંગ ને એ સ્થાન મળ્યું, જેથી સર્વાંગ દેખાય.
અખડ કેચકલાપ ચિન્હ, સૌમાગ્યવતિનું ગણાય,
આજે બાલ કપાળ ઉપરના, સેલુન માહી કપાય
પવન તેવી પુઠે નહિ કઇ હાથ—ફેરવે.

— સમાપ્ત. —

જો તમારે જુના પુસ્તકો વેચવાં હોય તેમજ નવાં કે જુના ખરીદવા
હોય અથવા સંખ્યાબંધ પુસ્તકો માત્ર નામનું જ જમાડું "
ખર્ચી' માંચવા હોય તો આ શરનાયુ નોંધીલો -

ઠંકર, હરિલાલ અને પ્રાણલાલ. બુકસેલર્સ.

૬. સ્ટેશનરોડ-મુરત.

તદન નવા બહાર પડેલાં પુસ્તકો.

જળસમાધી વાદેવી શારદા.

પાંચ ચિત્રોઃ ગલેઝ કાગળ લગભગ ૧૦૦ પૃષ્ઠ

શ્રી કૃષ્ણ બજન સાગર.

સચીત્ર રંગીન કવર, ગ્લેઝ કાગળ, લગભગ ૭૫ પ્રષ્ઠ.

ખ્યાલ સાગર ભા. ૧-૨. જુદાં

કલગી તુરશના બાળીતા ખ્યાલોનો મોટો સંગ્રહ

પૃષ્ઠ લગભગ ૭૫x૭૫

રાજર્ષિ ભવૃહરી.

હરિગીત છંદમાં, સચીત્ર નવલકથા ચાર ચિત્રો સાથે

પૃષ્ઠ લગભગ ૬૦

ફરેકની કીમત ફેકત આઠ આના

પોષ્ટેજ અલગ લખો -

ઠક્કર, હરિલાલ અને પ્રાણુલાલ બુકરોલર્સ

ટેકાણું — સ્ટેશનરોડ સુરત.

નોટ — વેપારી તથા ફેરીયાઓને બહોળો લાભ એકવાર ઓર્ડર આપી ખાત્રી કરો વધુ માટે પત્રવ્યવહાર કરો — લખો — કપડે સરનામે

સુરત બરાનપુરી બાગળ ઉપર આવેલા શ્રી અનાવિલ પ્રિન્ટીંગ

પ્રેસમાં ગુપ્તબાઈ લક્ષ્મીબાઈ દેશાઈએ છાપ્યું

